

Forudsætning, at Lovudkastet vedbliver at være saaledes affattet, som det nu lyder med Hensyn til Underretssagsførernes Flytningsfrihed. Det ærebe Thing vil have bemærket, at jeg ikke har stillet noget Ændringsforslag i saa Henseende. Jeg har ganske vist ikke kunnet frafalde min under forrige Behandling httrede Tvivl om det Hensigtsmæssige i, at man forandrede Lovkastets oprindelige Bestemmelse i dette Punkt, men jeg har dog ikke fundet mig foranlediget til, efter som Udvalgets Forslag derom under forrige Behandling fandt saa stærk en Tilslutning her i Thinget, nu at stille noget Ændringsforslag. Men som Følge af den Stilling, som jeg saaledes har indtaget, maa jeg altsaa ogsaa nu betragte Udvalgets første Ændringsforslag til § 8 som en Redactionsændring og kan følgerigt tiltræde det. Det andet Ændringsforslag til § 8 og Ændringsforslaget til § 10 ere blot Redactionsændringer, imod hvilke jeg selvfølgelig ikke kan have Noget at erindre. — Jeg kommer dernæst til det fjerde af Udvalget stillede Ændringsforslag, det til § 14, og med Hensyn til det maa jeg da oprigtigt tilstaae, at det paa ingen mulig Maade tiltaler mig. Den ærebe Drdsfører fremhævede tydeligt nok i sin Udtalelse, til hvilke Personer der sigtes ved dette Ændringsforslag, som giver Administrationen eller Regjeringen et vist Spillerum ligeoverfor de Paagjældende. Der er to Classer af Mænd, for hvilke en saadan Bestemmelse maastee kan faae Betydning. Den ene Klasse af Mænd bestaaer, som den ærebe Drdsfører rigtigt bemærkede, af dem, som, uden at være Sagførere og uden at være i fast Forbindelse med en Sagfører, have paa specielle Fuldmagter udøvet Sagførervirksomhed, maastee allerede i en længere Arrække, som altsaa ere ældre Mænd, der ved den Brug eller — som jeg maa karakterisere det — den Misbrug, der hidtil har fundet Sted med specielle Fuldmagter, have kunnet i Virkeligheden fungere som Sagførere i en længere Arrække. Jeg vil indrømme, at der iblandt denne Klasse af Mænd kan findes Folk, som med god Grund

ville kunne gjøre Forbring paa at henregnes til de Elementer, hvormed Sagførerstandens uden Skade og maastee til Gavn kan forøges. Jeg indrømmer, at der i denne Klasse af Mænd er Folk, som have den fornødne Qualification i Henseende til Examen, og som ved deres i alt Væsentligt selvstændige Procedure have erhvervet sig fuldt saa god praktisk Indsigt som den, en Anden i lignende Stilling vilde have kunnet erhverve ved at have arbejdet nærmere under en Sagførers Vane. Jeg indrømmer altsaa, at der blandt denne første Klasse kan være Mænd, som det vilde være noget haardt nu at ville tvinge til, hvis de ville fortsætte deres Virksomhed som Sagførere, da først at indtage en Stilling som private Fuldmægtige hos andre Sagførere. Den anden Klasse af Mænd er jo derimod dem, som andre ærebe Medlemmer, der have stillet et Ændringsforslag til Lovudkastets § 4, nærmest have havt for Øie, nemlig dem, som ikke opfyldte Betingelserne med Hensyn til Examen. Det er muligt, at der ogsaa blandt disse Mænd kan være enkelte, men ganske vist ogsaa kun enkelte, med Hensyn til hvilke der kan siges at være overveieende Grunde tilstede for, at de faae Afgang til Sagførervirksomhed. Smidbertid vil Administrationen ganske vist, naar Udvalgets Ændringsforslag til § 14 vedtages, være noget uheldigt stillet, idet det da ikke vil kunne undgaaes, at Alle, som høre til disse to Classer, selvfølgelig ville troe sig selv hver især at være meget vel qualificeret til at nyde en saadan Begunstigelse som den, der ved Ændringsforslaget tilsigtes. Jeg forudsætter det altsaa som givet, at der i saa Fald til Justitsministeriet vil indkomme en Masse Ansøgninger om at bestilles til Sagførere fra de omtalte to Classer. Jeg haaber nu vel, at Administrationen til enhver Tid vil være istand til at vise den fornødne Kraft ved Sigtningen af Qualificationerne, men det bliver dog i alle Tilfælde et meget ubehageligt Hverv at skulle foretage denne Sigtning. Men der er derhos, hvad jeg lægger mere Vægt paa, naar det omtalte Æn-